

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/369/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216004
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612216004.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a sudcov JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci, č.k. 9C/150/2012-151 zo dňa 30. apríla 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 9C/150/2012-151 zo dňa 30. apríla 2015 zamietol žalobcom podanú žalobu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v 15-dňovej zákonnej lehote. Súd zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vo veciach vedených na okresnom súde pod sp. značkami 9C/150/2012, 13C/113/2012, 13C/119/2012, 13C/120/2012, 13C/122/2012, a 17C/157/2012, súd uznesením č.k. 9C/150/2012-22 zo dňa 21. mája 2013 rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie, ktoré boli ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 9C/150/2012.

Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 9Er/785/2012, sp. zn. 17Er/233/2011, sp. zn. 5Er/38/2011, sp. zn. 14Er/38/2011, sp.zn. 14Er/808/2011, a sp. zn. 21Er/227/2011. Exekučným titulom bol v každom pripojenom spise rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súd. Vo všetkých exekučných konaniach súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v lehote 15 dní. Súd na základe vykonaného dokazovania uviedol, že ani v jednom zo spojených prípadov nerozhodol po uplynutí 15-dňovej lehoty na vydanie poverenie a analogicky aj na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia.. Súd ďalej uviedol, že v predmetnej veci bol ako exekučný titul predložený rozhodcovský rozsudok, nejednalo sa o jednoduché posúdenie a odkontrolovanie tohto exekučného titulu, napriek tomu súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol v lehote do 15 dní, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za neúmerne dlhú dobu od podania žiadosti a porušenie úradných povinností súdu, resp. porušenie práva žalobcu na prejednanie jeho veci bez zbytočných prieťahov. Súd v závere uviedol, že žalobca predložil súdu znalecký posudok na preukázanie výšky vzniknutej škody. Navrhnutý dôkaz však nebolo potrebné vykonať, pretože žalobca nepreukázal vznik zodpovednosti za škodu. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, neexistuje tak príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o vydaní

poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z tohto dôvodu súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol. Keďže žalovaný, ktorý mal v konaní úspech, si žiadne trovy neuplatnil, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. V odvolaní uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pričom poukázal na skutočnosť, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, aj keď riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Podľa názoru žalobcu súd vychádzal z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti a tým nesprávne aplikoval ustanovenie §101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti pritom žalobca zdôraznil, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, ale na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca ďalej uviedol, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých vychádzal súd pri svojom rozhodovaní a ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a preto podľa jeho názoru došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Namietal aj skutočnosť, že žalobcovi bola odňatá možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci, nebol oboznámený s obsahom dôkazov, prednesov, sám nemal možnosť sa k daným veciam vyjadriť a navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobca uviedol aj skutočnosť, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Tvrdil, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a to vznik škody, existencia nesprávneho úradného postupu a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Preto bolo v konaní potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petítom, a to prinajmenšom navrhovaným medzityčným rozsudkom. Žalobca namietal, že ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdному pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavný súd Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p. čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici potom, ako súd dospel k záveru že odvolaniu nebolo možné vyhovieť.

Podľa §3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Odvolačný súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolačný súd nenašiel dôvod, aby sa od logických a presvedčivých argumentov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku odklonil, a preto naň v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Z obsahu súdneho spisu odvolačný súd zistil, že predmetom sporu bolo právo navrhovateľa na zapletanie náhrady majetkovej škody spolu 7 473,78 Eur a nemajetkovej ujmy spolu 1 494,76 Eur, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom okresného súdu ako súdu exekučného pri výkone verejnej moci. Žalobca už v žalobe žiadal, aby nadriadený súd v zmysle § 12 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol pred prvým prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia vecne a miestne príslušného Okresného súdu Lučenec sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania. Svoju žiadosť oprel o tvrdenie, že okresný súd zapríčinil svojim nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane žalobcu, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Ak bol sám tento súd škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčený, aby prostredníctvom sudcov rozhodol predmetný spor. Z dôvodu námietky zaujatosti vznesenej žalobcom, z ktorej vyplynulo, že pridelením tejto veci ktorémukoľvek zo sudcov konajúceho súdu by právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom bolo prerušené, keďže neexistuje podľa rozvrhu práce na súde žiaden sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý, predložil okresný súd nadriadenému súdu na rozhodnutie námietku zaujatosti vznesenú žalobcom. Nadriadený súd o nej rozhodol tak, že v prejednávanej veci vylúčil z rozhodovania len toho sudcu, ktorý konal v navrhovateľom namietanej exekučnej veci. Ostatných sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania v tejto veci nevylúčil a nevylúčil tak ani konajúceho sudcu. Aj keď je podkladom práva žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu, nezakladá to automaticky pomer sudcu k veci. Preto neexistuje žiaden relevantný dôvod k tomu, aby bol zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený. Zákonného sudcu, ktorý prejednáva a rozhoduje vec na vecne a miestne príslušnom súde, nemožno vylúčiť z prejednávania a rozhodnutia veci len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci, mala byť žalobcovi spôsobená škoda (rozhodnutie NS SR č. k. 3Cdo 102/2013). Je potrebné zdôrazniť, že tak ako je neústavné, aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca, takisto je neústavné, aby bol z prejednávania a rozhodnutia veci vylúčený taký sudca, ktorý vo veci nie je zaujatý. Na tom nič nemení ani fakt, že žalobca z dôvodu nesúhlasu s tým, že konajúci sudca nie je vo veci vylúčený, podal ústavnú sťažnosť z dôvodu porušenia jeho základného práva zaručeného mu článkom 46 ods. 1 Ústavy ako aj článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na spravodlivý súdny proces. Odvolaciemu súdu je aj z iných rozhodnutí Ústavného súdu SR napr. 1 ÚS 89/2013 zo dňa 6.2.2013, 1 ÚS 92/2013 zo dňa 13.2.2013, ktorými už rozhodoval o obdobnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniam nadriadeného súdu zrejme, že tento návrh bol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie odmietnutý. A keďže iné dôvody, pre ktoré by mal byť zákonný sudca z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený okresným súdom a ani odvolacím súdom zistené neboli, je námietka žalobcu o tom, že vo veci rozhodoval nezákonný a nezaujatý sudca nedôvodná. Odvolačný súd preto žalobcovu námietku, podľa ktorej v konaní rozhodoval vylúčený sudca, vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z obsahu súdneho spisu odvolačný súd ďalej zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod č. 9Er/785/2012 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 20. augusta 2012. Súd o žiadosti rozhodol uznesením č.k. 9Er/785/2012-11 zo dňa 22. augusta 2012, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 21Er/227/2011 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23. marca 2011. Súd o žiadosti rozhodol uznesením č.k. 21Er/227/2011-11 zo dňa 01. apríla 2011, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením č.k. 21Er/227/2011-16 zo dňa 29. apríla 2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 14Er/808/2012 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 27. augusta 2012. Súd o žiadosti rozhodol uznesením č.k. 14Er/808/2012-13 zo dňa 30. augusta 2012, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo uznesením č.k. 14Er/808/2012-60 zo dňa 29. októbra 2014 zastavené. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 14Er/38/2011 súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia dňa 17. januára 2011. Súd o žiadosti rozhodol uznesením č.k. 14Er/38/2011-11 zo dňa 20. januára 2011, ktorým žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučné konanie bolo uznesením 14Er/38/2011-15 zo dňa 14. februára 2011 zastavené. V

exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/38/2011 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17. januára 2011. Súd o žiadosti rozhodol uznesením 5Er/38/2011-10 zo dňa 25. januára 2011, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie bolo uznesením 5Er/38/2011-15 zo dňa 11. októbra 2011 zastavené. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 17Er/233/2011 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 25. marca 2011. Súd o žiadosti rozhodol udelením uznesením č.k. 17Er/233/2011-10 zo dňa 31. marca 2011, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora a udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie bolo uznesením 17Er/233/2011-15 zo dňa 05. mája 2011 zastavené..

Žalobca sa podanými žalobami domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu náhradu škody a nemajetkovej ujmy z toho dôvodu, že exekučný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď v exekučnom konaní, ktoré začalo na návrh žalobcu nerozhodoval v lehote podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. (Exekučný poriadok), t.j. v lehote 15 dní o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Výšku škody žalobca vyčíslil ako náhradu istiny s príslušenstvom. Dôvodil, že mohol pri včas vydanom rozhodnutí exekučného súdu uskutočniť rad iných krokov, ktoré by zvýšili jeho úspech pri vymáhaní pohľadávky a jeho príslušenstva. Náhrada nemajetkovej ujmy ma podľa žalobcu základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej sankcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd predvolal účastníkov konania na pojednávanie riadne a včas a zároveň ich vyzval, aby predložili alebo označili dôkazy, a to najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu prevzal predvolanie 27.03.2015. Pojednávanie bolo nariadené na deň 30.04.2015, preto lehota na prípravu bola zachovaná. Žalobca doručil prvostupňovému súdu 23.04.2015 elektronicky návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, pretože podľa jeho názoru nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestranného súdu. Súčasne podal návrh na prerušenie konania až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti, ktorú podľa tohto podania podal na ústavný súd. Žalobcovi bolo vyjadrenie žalovanej doručené. Okresný súd návrhu na prerušenie konania ani návrhu na zrušenie pojednávania nevyhovel. Na nariadenom pojednávaní rozhodol, že vec prejedná v neprítomnosti účastníkov konania. Rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania pre nespĺnenie podmienok podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. konštatoval, že o námietke zaujatosti rozhodol nadriadený súd a zákonný sudca nebol vylúčený z prejednania a rozhodnutia prejednávanej veci. Uviedol tiež, že subjektívny názor účastníka konania nezakladá dôvod pre legitímne obavy z nestranného a nezaujatého rozhodovania. Poukázal pritom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo 102/2013 zo dňa 11.3.2013 a Nc/14/2010 zo dňa 31.5.2010. Súd rozhodol aj vo veci samej napadnutým uznesením.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka, podľa ktorej prvostupňový súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, a že v konaní rozhodoval vylúčený sudca neobstojí. O tom, že konajúci sudca nebol vylúčený z prejednania a rozhodnutia veci rozhodol právoplatne nadriadený súd. prvostupňový súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 Občianskeho súdneho poriadku, keď prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, ktorí boli riadne predvolaní a ktorým bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle § 115 ods. 2 O.s.p. po tom ako zistil, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania a nezistil dôvod na odročenie pojednávania. Takýto postup v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako procesný postup okresného súdu, ktorý by založil vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. postup, ktorým by bola žalobcovi odňatá možnosť konania pred súdom.

Pokiaľ okresný súd vec prejednal na pojednávaní, ktoré bolo riadne a včas nariadené a rozhodol vo veci samej, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom. Žalobca sa tejto možnosti zbavil sám tým, že sa na pojednávanie nedostavil. Odvolací súd je toho názoru, že dôvody uvádzané žalobcom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Keď tu takéto dôvody chýbali a žalobca sa pojednávania nezúčastnil, sám si zmenil možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné práva.

Okresný súd vykonal dokazovanie obsahom spisov exekučného súdu, z ktorých zistil v súlade s obsahom týchto spisov, že exekučný súd o žiadostiach súdneho exekútora rozhodol v lehote do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdu. Preto správne uzavrel, že nebola splnená podmienka nesprávneho úradného postupu.

K žalobcovej námietke, že prvostupňový súd neprípustne skrátil dokazovanie a žalobcu nepoučil o možnosti predkladať dôkazy je potrebné uviesť, že táto námietka nezodpovedá obsahu súdneho spisu. Žalobca bol poučený o tom, že má právo predkladať dôkazy do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania už v predvolaní na súdne pojednávanie. Napriek riadnemu predvolaniu sa na toto pojednávanie nedostavil. Navyše táto námietka ani nesmeruje alebo nekorešponduje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, keď žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že žalobca nepreukázal výšku škody, ale z dôvodu, že nebola splnená podmienka zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pretože nebol zistený nesprávny úradný postup, o ktorom tvrdil žalobca, že takýmto postupom je.

Žalobca namietal predčasnosť napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo vydané skôr, ako bolo rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania. Keďže žalobca podal návrh na prerušenie konania, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd rozhodol o žalobcových návrhoch na prerušenie konania. Žalobca v odvolaní ani netvrdí, že by ním tvrdené porušenie povinnosti prvostupňovým súdom malo mať za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Takýto žalobný dôvod neobstoí, pretože nie je v súlade ani s § 109 Občianskeho súdneho poriadku ani s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Naopak, ak nie sú žiadne dôvody na prerušenie konania bez ohľadu na to, či sa žalobca domnieva, že takéto dôvody sú, súd je povinný postupovať v konaní tak, aby bolo rozhodnuté plynulo a bez prieťahov. V danej veci nebol dôvod na prerušenie konania, pretože prvostupňový súd bol viazaný právoplatným rozhodnutím nadriadeného súdu o tom, že konajúci sudca nebol vo veci vylúčený. Žalobca ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu netvrdil, že o jeho ústavnej sťažnosti prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, teda že bola jeho sťažnosť Ústavným súdom SR prijatá na ďalšie konanie v zmysle § 23 ods. 3 zákona o ústavnom súde č. 38/1993 Z. z.

Podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej správy štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z uvedeného vyplýva, že ide o objektívnu zodpovednosť, predpokladom ktorej je nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Bez splnenia ktoréhokoľvek z uvedených troch predpokladov nemá štát za škodu zodpovednosť. Bez toho, aby bol v konaní jednoznačne preukázaný nesprávny úradný postup, ktorý by mal za následok vznik škody alebo nemajetkovej ujmy, nie je dôvod zaoberať sa výškou škody a ani príčinnou súvislosťou medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Keďže v prejednávanej veci nebol zistený nesprávny úradný postup v konaní exekučného súdu a ani nebol preukázaný, nemohlo dôjsť k zodpovednosti štátu za škodu, a preto okresný súd správne postupoval, keď s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania ďalšie predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nezisťoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa z jeho správnych dôvodov potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2, 3 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože svoje trovy v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. Úspešným bol žalovaný, avšak si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, a preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.